

[Føtting.]

at gennemgå en uddannelse, tænkt som en opmuntring. Mon dette dog skulle være nødvendigt? Jeg er ikke helt enig med den højtærede minister på dette punkt.

Det er helt naturligt at henlægge undervisningen til de civile undervisningsinstitutioner, og jeg vil gerne sætte en tyk streg under sætningen i bilag 2, der siger: oprettelsen af særlige faglige skoler må anses at ligge uden for forsvarrets rammer.

Budgettet, som er et meget ømt punkt, har den højtærede minister foreslået delt i to afsnit, et civilt afsnit og et militært afsnit, og disse to er igen delt i henholdsvis et driftsafsnit og et investeringsafsnit. Jeg finder dette så naturligt, at det er helt ubegribeligt, at dette ikke er gjort for mange år siden. Søpmmåling f. eks. har reelt ikke meget med forsvar at gøre, og det har civilundervisningen faktisk heller ikke. Nu glider bl. a. disse to punkter ind under budgettets civilafsnit. Delingen i investerings- og driftsudgifter er også såre naturlig. Investeringer kan svinge meget fra år til år og må fastsættes under hensyn hertil, mens det er helt naturligt, at driftsudgifterne må være nogenlunde konstante og i virkeligheden være afhængige af løn-, pris- og pristalsvingninger. Jeg tror, det vil være en opstilling, der langt tydeligere end hidtil giver en opfattelse af, hvad der sker med de penge, der går til forsvarret.

Det samlede budget på 985 mill. kr., reguleret pr. 1. april i år, virker ikke direkte afskrækkende på mig. Det er nogenlunde, hvad forsvarret koster i øjeblikket; og som jeg har antydnet, hænger en del af udgifterne sammen med manglende forsvarsvilje. Men i øvrigt kan kun en udpræget udenrigspolitisk afspænding eller en langt mere tilbunds gående overgang til frivillighedsprincippet få budgettet nedad — eller den omstændighed, at vi lægger forsvarsopgaven over på andre, men det sker ikke med min gode vilje. Det er nu engang vor opgave, som vi må løse, fordi vi lever i en verden, der er, som den er. Kan vi forbedre den gennem forhandlinger eller ved at vise, hvordan man bør indrette et idealsamfund, skal jeg ikke stille mig hindrende i vejen herfor.

Ministeren foreslår nedsat et permanent

forsvarsudvalg bestående af 11 medlemmer af folketinget, som han kan rådføre sig med. Det finder jeg betryggende og naturligt. Forslaget er som nævnt et rammeforslag, inden for hvilket meget eller lidt kan ske. Det er derfor naturligt, at der er en nær kontakt mellem ministeren og folketingets medlemmer, ligesom det er helt nødvendigt, at dette udvalg underkaster sig den tavshedspligt, der er nødvendig for at forhindre, at indholdet af fortrolige og hemmelige dokumenter slipper ud.

Ministeren erkender, at det kræver tid at gennemføre det foreliggende forslag. Jeg giver ham ret. Jeg tror, at vi med dette forslag er begyndt at bane nye veje i vor forsvarspolitik. Jeg har set, at visse konservative aviser er begyndt at så mistillid til det nye forslag, ligesom hjemmeværnsfolk, før det konkrete forslag forelå, har reageret. Jeg tror, man skal tage lidt mere nøgternt på sagen. Min vurdering går ud på, at vi med dette forslag får et forsvar, der ikke koster mere end det gamle, men samtidig et forsvar, der bliver mere effektivt. Vi får mere for de samme penge.

Hjemmeværnets nye chef, generalmajor Digmann, har udtalt, at forsvarret kan sammenlignes med en bred bro, der de sidste meter inden bredden er afbrudt og erstattet af nogle smalle brædder. Jeg erkender, at billedet dækker helt godt for det nuværende forsvars vedkommende. Jeg tror imidlertid, at dette forhold vil ændres ved gennemførelsen af det nye forslag. Vi får lagt et par brædder til og støbt fundamentet til den sidste pille. En mere positiv indstilling til forsvarret gennem større frivillighed vil udbygge broen yderligere, og den dag vi har gennemført principperne frivillighed, alarmering og spredning på et værn bestående af fast kerne, lokalforsvar og hjemmeværn, da har vi gjort broen færdig, for da har vi skabt et værn, der er identisk med det danske folk, et værn, der binder forsvarret og folket sammen til en enhed. Længere kan vi ikke komme, mere kan vi ikke gøre, men så har vi også gjort, hvad der er muligt for at bevare den magtbalance, uden hvilken vi i dag sikkert ikke eksisterede som et frit folk. Og yderligere: vi har skabt et forsvar, som ikke gennem sin pris kan danne grobunden for et sam-